

UZINA NOASTRĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Organ al Comitetului de Partid și Comitetului Sindical I.S.S. Hunedoara

Anul II. Nr. 37

Marți, 7 Martie 1950

4 pagini 4 Lei

6 Martie 1945—6 Martie 1950

La 6 Martie 1950, oamenii muncii din Patria noastră sărbătoresc 5 ani dela actul istoric prin care clasa muncitoare sub conducerea Partidului Comunist Român, a răsturnat guvernele în care stăpâneau burghezia și moșierimea și a instaurat un guvern democratic în care cele mai multe din pozițiile hotărâtoare le dețineau clasa muncitoare și aliații sa, țărănimea muncitoare.

6 Martie se sărbătorește anul acesta în condiții în care, pe deoparte lagărul democrației, păcii și socialismului crește și se întărește, obținând victorii după victorii, iar pe de altă parte, lagărul războiului și imperialismului măcinat de contradicții interne slăbește din zi în zi sub loviturile tot mai puternice ale forțelor păcii, conduse de U. R. S. S.

6 Martie 1950 este continuarea directă a actului istoric dela 23 August 1944. — Eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, urmărirea și alungarea trupelor fasciste depe teritoriul țării, înfrângerile cauzate claselor exploatatoare odată cu zdrobirea Germaniei fasciste au creat clasei muncitoare conduse de Partidul Comunist Român posibilitatea să-și ia soarta în propriile sale mâini. — Perioada dintre 23 August 1944, și 6 Martie 1945 se caracterizează pe plan intern, prin lupta maselor, conduse de Partidul Comunist Român, pentru a consolida și dezvolta victoriile obținute, prin actul istoric dela 23 August.

6 Martie 1945 este rezultatul unei înverșunate lupte de clasă, este rezultatul unei uriașe mișcări de mase, organizate și îndrumate de Partidul Comunist Român. În această luptă, oamenii muncii au avut fericirea ca prin prezența Armatei Sovietice eliberatoare la noi în țară, să fie ferii de intervenția militară a imperialiștilor anglo-americani și grozăviile războiului civil.

La 6 Martie au fost înlăturate principalele partide ale burgheziei și moșierimii din guvern, pârghiile principale ale puterii politice au fost cucerite de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea. — Astfel proletariatul și țărănimea muncitoare sub conducerea Partidului Comunist Român au trecut la realizarea desăvârșirii revoluției burghezo-democratice.

„La 6 Martie prin instaurarea guvernului de concentrare democratică, s'a pus nu numai o piatră de temelie a regimului democratic la noi în țară, dar și o piatră de hotar între ceea ce a fost în trecut, viața poporului nostru și noua eră de prosperitate ce i s'a deschis“ (Gh. Gheorghiu-Dej.)

Prin instaurarea guvernului dela 6 Martie nu au fost înlăturate ultimele rămășițe ale burgheziei din guvern. De aceea politica Partidului a mers mai departe pe drumul demascării burgheziei și a izolării ei de masele largi populare.

6 Martie a dat posibilitatea poporului român să participe la

războiul anti hitlerist alături de glorioasa Armată Sovietică.

Proletariatul aliat cu țărănimea sub conducerea Partidului Comunist Român au trecut la realizarea reformei agrare prin confiscarea pământurilor moșierești.

Prin înfăptuirea pe cale revoluționară a reformei agrare s'au pus bazele alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, factor esențial al dezvoltării țării noastre pe calea democrației populare și a socialismului.

Sub conducerea Partidului, clasa muncitoare din țara noastră a trecut la luptă eroică pentru redresarea economică a țării, la luptă împotriva sabotajului, a haosului economic și a inflației. —

Lupta împotriva secetei a dovedit întregului popor puterea de organizare a Partidului, forța sa mobilizatoare. Uriașe acțiuni de combatere a urmărilor secetei a fost posibilă datorită ajutorului neprecupețit al U. R. S. S., datorită ajutorului țărilor de democrație populară și datorită politicii juste și a forței de organizare și mobilizare a Partidului Comunist Român.

Lărgirea pozițiilor politice ale claselor muncitoare, conduse de Partidul Comunist, și cucerirea de către proletariat a unor însemnate poziții economice au permis înlăturarea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române.

În lupta cu dușmanul de clasă a fost construit un aparat de Stat nou bazat pe elemente sănătoase.

Reforma justiției a permis creșterea unui aparat nou judecătoresc prin aserorii aleși din rândurile oamenilor muncii capabili să apere cu dăruire interesele celor ce muncesc împotriva acelor care încearcă să încalce legile Statului nostru popular.

Armata Republicii Populare Române, educată în spiritul dragostei față de R. P. R., patria celor ce muncesc, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nefermurate față de țara socialismului, U. R. S. S., a devenit scut al libertăților cucerite de popor, un scut al muncii sale constructive, o armată în slujba păcii.

Realizări însemnate au fost obținute de regimul nostru de democrație populară în domeniul economiei naționale.

Actul revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție a creat un puternic sector socialist, baza transformării socialiste a întregii noastre economii.

Partidul nostru, călăuzit de învățăturile lui Lenin și Stalin, de bogata experiență a P. C. (b) al U. R. S. S., și având ajutorul neprecupețit al Uniunii Sovietice, a îndrumat economia țării pe calea planificării. — Acest fapt a creat un asemenea ritm de dezvoltare a industriei pe care țara noastră nu l-a putut cunoaște niciodată în istoria ei.

Victoriile primului an de economie planificată, împlinirea și depășirea primului Plan de Stat pe anul 1949, demonstrează încă odată superioritatea sistemului economic socialist, demonstrează că drumul pe care a pornit poporul nostru duce la propășire și progres.

Minunate sunt realizările Partidului și ale Guvernului în ce privește întărirea economiei noastre naționale și îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc.

În uzinele noastre, s'au reconstruit trei furnale, care sub regimurile trecute erau lăsate în părăsire. Mecanizarea acestor furnale, pe lângă că mărește productivitatea muncii, dar și ușurează cu mult eforturile fizice, ce le depuneau anterior muncitorii.

Construirea de noi cuptoare Siemens Martin, electrice, construirea de noi hale și ateliere, toate sunt contribuții la întărirea economiei noastre naționale, la întărirea lagărului păcii și la îmbunătățirea condițiilor de viață pentru cei ce muncesc.

Depășirea Planului de Stat pe 1949 a adus după sine ridicarea nivelului de trai și cultural al celor ce muncesc.

Casa de cultură „Alexandru Sahia“ este vizitată din ce în ce mai mulți muncitori, dornici de a învăța din știința cea mai înaintată, din știința socialistă.

Lupta Partidului și regimului democratic, au făcut posibil construirea „Orașului Muncitoresc“ unde astăzi 192 de familii ale evidențiatilor în producție, inovatorilor, raționalizatorilor, etc. își găsesc locuința confortabilă.

Este pe terminate Pavilionul Tehnic, se clădesc noi cămine pentru ucenici, etc., toate acestea prin grija deosebită ce o poartă Partidul și Guvernul nostru față de cel mai de preț capital, omul.

Zeci de copii ale mamelor muncitoare se bucură azi de o îngrijire bună la Creșa și Căminul de zi C. S. H. spre deosebire de trecut, când mamele muncitoare trebuiau să-și lase acasă copii, în frig, în nesiguranță, deoarece n'a fost cine să se îngrijească de ei, iar mamele erau nevoite să muncească.

Anul 1945, a găsit Dispensarul Medical compus din 3 camere deasupra unor W. C.-uri. Azi, există o Policlinică bineamenajată și un Dispensar Medical bineînțreținut, unde muncitorii noștri își pot recăștiga sănătatea, pentru că poată porni din nou la lupta pentru Plan.

6 Martie 1950 este sărbătorită de către clasa muncitoare din țara noastră sub semnul luptei pentru îndeplinirea Planului de Stat, sub semnul aprigei lupte pentru apărarea păcii, duse împotriva imperialiștilor ațățători la războaie.

În această condiție politică trebuie ca fiecare muncitor să fie pătruns de spiritul vigilenței proletare, să demaște fără cruțare elementele dușmănoase, cari caută să pună piedici mersului înainte.

IN CORPUL GAZETEI:

* 6 Martie 1945—6 Martie 1950. Pag. 1

* Opt Martie Ziua Internațională a Femeii. Pag. 1

* Recenzie: V. I. Lenin, Opere alese, volumul 2, partea a doua. Pag. 2

* Viața de Partid: Prelucrarea Rezoluției Plenarei a V-a a C. C. al P. M. R. Pag. 3

* Luptând pentru Plan, luptăm pentru pace. Succesele obținute de muncitorii Combinatului nostru. Pag. 4

* Un schimb de noapte la Oțelăria Siemens Martin. Pag. 4

Opt Martie Ziua Internațională a Femeii

Își povestește din viață muncitoarea Vodă Elena

Dela etatea de 12 ani a început muncitoarea Vodă Elena să cutreere țara în lung și lat, pentru a-și câștiga o bucată de pâine. La multe porți a bătut pentru a-și găsi de lucru. Dar nimeni nu o luase în seamă. Era fică de origine muncitorească, era orfană, săracă și nu avea nici un viitor. Era greu pe atunci. Se terminase primul război mondial și tatăl ei s'a întors de pe front cu o rană adâncă care i-a cauzat moartea. Au rămas 6 copilași toți mărunți, mama lor nu i-a putut crește pe toți. Elena fiind cea mai mare a sărit în ajutorul mamei. A început munca la Uzinele din Zlatna, unde după multe rugăminți a fost primită în serviciu. Dar la sfârșitul lunilor grele de muncă se alegea cu un salariu de nimic.

Odată cu îndurarea muncii neomenești, odată cu neajunsurile, a crescut în inima ei nemulțumirea și ura neîmpăcată contra patronului. A crezut că în altă parte o să găsească mai bine. A plecat la București, a umblat pe mulți boieri până ce a fost primită la întreprinderea „Metaloglobus“. Și aici a muncit pe un salariu de nimica, era femeie și nu putea să fie plătită mai bine.

Ura și nemulțumirea ei împreună cu a încă a 500 de muncitori și muncitoare din această întreprindere a izbucnit în 1939 într-o grevă de 6 săptămâni.

Au cerut pâine mai multă, au cerut o viață mai bună, dar în schimb au primit un salariu și mai mic. Forțați de poliție, muncitorii au fost silți să reia munca.

Elena Vodă a fost chemată în cabinetul patronului.

— Și cum te simți Ileano, nu regreti că ai făcut grevă? o întreabă patronul.

Dar ea foarte hotărâtă ia răspuns „am făcut grevă și vom face, dacă drepturile noastre muncitorești nu sunt respectate, dacă viața noastră plină de mizerie nu se va îmbunătăți“.

Patronul a pr. vit-o cu dispreț; ea a stat ca o stâncă neclintită în locul ei, a stat senină și dreaptă, fiindcă Sindicatul pe atunci, o învățase să fie o luptătoare dărză pentru cauza clasei muncitoare.

— „De astăzi nu mai ai ce căuta în întreprinderea mea, nu am nevoie de elemente ca tine,

voi găsi cu cine să te înlocuesc că doar pe drumuri stau destui muncitori“ — a țipat la ea patronul. —

Dar ea fără nici o intimidare a pus mâna pe clanța ușii, a deschis-o și apoi a trântit-o cu putere.

O să-mi găsesesc eu undeva de lucru, pentru un salariu ca acesta.

Dar a trecut o săptămână, au trecut două și trei și nici o întreprindere nu a vrut s'o angajeze.

Era trecută pe lista neagră. Toți patronii știau de numele ei, i se răspundea peste tot, „nu avem nevoie de tine“.

A vărsat multe lacrimi fiindcă stomacul cerea hrană și ea nu avea bani cu ce să o cumpere. Muncea ziua și noaptea la cusutul lîngeriiilor pentru o bucată de pâine. De multe ori își zicea „Mai durează mult aceste nedreptăți? până când o să le suporte muncitorii?“

Nici oamenii istoviiți de muncă nici natura nu a putut suporta nedreptățile. 23 August 1944 le-a răsturnat. Bărbatul sovietic cu arma în mână și alături de el femeia sovietică cu aceleași drepturi egale, au lovit cu putere în dușmanii Elenei, au lovit în dușmanii clasei muncitoare.

Atunci, în 23 August, Elena a mai vărsat iarăși lacrimi, dar lacrimile ei de astădată au fost lacrimi de bucurie.

În urma tancurilor, în urma Armatei Sovietice, ziarul, Scântea, anunța revindcăriile clasei muncitoare, anunța drepturile femeii democratice.

Și astăzi Elena Vodă, se bucură din plin de dreptul la muncă și salariu egal, ia astăzi cuvântul la adunări, iar propunerile ei sunt însușite și aprobate.

Muncește în Combinatul Siderurgic Hunedoara, este mândră că face parte din industria grea a țării.

Azi alături de milioanele de femei din lumea întreagă luptă și ea pentru paca și împotriva ațățătorilor la un nou război

La postul de răspundere ce i s'a încredințat, ca magazioneră la Construcții Metalice, muncește cu drag și cinstit pentru ca să contribuie și ea la întărirea Patriei noastre, la întărirea lagărului păcii.

Cum a trăit și cum trăiește muncitoarea Mărcuș Maria

8 Martie este Ziua Internațională a Femeii. În cirstea acestei mărețe zile femeile din uzina noastră muncecc cu și mai multă dragoste, ele fiind conștiente că prin munca lor încordată de zi cu zi ele luptă pentru pace și împotriva imperialiștilor anglo-americani, ațățători la un nou război.

Femeia muncitoare n'a uitat mizeria în care a trăit în trecut, n'a uitat întunericul neștiinței în care erau ținute de către regimurile burghezo-moșierești, când nu i se dădea posibilitatea de a învăța măcar câteva clase primare, că femeia muncitoare nu putea

(Continuare în pag. 4)

„OPERE ALESE”

Volumul II, partea a doua

Printre cărțile apărute în Editura Partidului Muncitoresc Român în cinstea celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, face parte și volumul 2, partea II-a din V. I. Lenin — Opere alese, în două volume. Lucrările din care este alcătuit acest volum reprezintă etapele fundamentale ale dezvoltării bolșevismului, învederează marxism-leninismul în acțiune. Astfel, toate lucrările lui Lenin, care au însemnat cotituri hotărâtoare în dezvoltarea luptei revoluționare a muncitorimii ruse sunt strânse în ediția de față și periodizate în conformitate cu etapele ei.

Volumul doi partea doua cuprinde scrierile referitoare la două perioade: a intervenției militare străine și a războiului civil, și a trecerii la munca pașnică în vederea refacerii economiei naționale.

În cea mai mare parte, lucrările din perioada intervenției militare și a războiului civil oglindesc

greutățile uriașe prin care trecea poporul sovietic, tânăra Putere Sovietică. Guvernele țărilor imperialiste deslănțuiseră agresiunea militară împotriva Puterii Sovietice, urmărind asigurarea investițiilor făcute și totodată sprijinirea moșierilor și capitaliștilor înfrânți de clasa muncitoare în Revoluția din Octombrie. Lipsit de o armată încheată, având la dispoziție o economie nu numai înapoiată, ci și lipsită de principalele regiuni producătoare de materii prime și alimentare, Statul Sovietic trecea printr'o grea încercare.

În epoca aceea, dat fiind că problema revoluției proletare era la ordinea zilei, teoria marxistă despre revoluția proletară și despre statul proletar era denaturată cu și mai mare dușmănie de „marxiștii” de felul lui Kautsky. Pentru fixarea punctului de vedere marxist asupra problemelor revoluției, Lenin scrie „Revoluția proletară și revoluția marxismului de către conducătorul ideologic al Internaționalei a II-a.”

O altă lucrare consacrată deosebit de luptei împotriva dușmanilor din sânul mișcării muncitorești, este „Stângismul” — care scrie de așa zișii comuniști „de stânga” care sunt în realitate, după cum demonstrează Lenin, adepți revoluționarismului mic-burghez.

Această parte a volumului mai cuprinde și raportul al Congresului al VIII-lea al Partidului cât și raportul asupra muncii la țară — în care se precizează din nou atitudinea față de țărănimea mijlocasă, respectiv transformarea ei într'un aliat al proletariatului în lupta împotriva chiaburimii.

Raportul Comitetului Central al Partidului bolșevic prezentat de Lenin la Congresul al IX-lea înfățișază victoria deplină a Armatei Roșii asupra lui Colaceac și Denichin și trasează sarcinile economice imediate ale țării în domeniul transportului și industriei, pregătindu-se astfel trecerea la munca pașnică de refacere a economiei naționale.

„Timur și băieții săi”

Școlarul Timur, care-și petrece vacanța într'o localitate balneară, a format o echipă de băieți de seama lui. Suntem la începutul războiului. Toți oamenii din localitate sunt în rândurile Armatei Roșii. Au rămas în urmă numai femeile și copiii. În ajutorul acestora vine echipa lui Timur, care e pe picior de război cu banda de derbedei condusă de Mișca Kvakin. Într'o bună zi își face apariția micuța Jenia, însoțită de sora ei mai mare, studenta Olga. Jenia față de comandant din Armata Roșie, e luată sub ocrotirea lui Timur și, curând, înrolată în echipă, unde ocupă repede un loc de frunte. Printr'o strategie bine pusă la punct, banda lui Mișca e împiedicată de a mai fura fructele din livezile oamenilor pașnici. Olga, care nu cunoaște scopul și activitatea echipei, nu vede cu ochi buni prietenia Jeniei cu Timur. Din pricina aceasta se ceartă chiar cu unchiul lui Timur, tânărul inginer Garaev, de care a legat-o

din prima clipă o mare simpatie. Exasperată de sburdălnicia Jeniei, Olga n'o anunță că tatăl lor e în permisie numai pentru câteva ore și le așteaptă la locuința din oraș. Jenia află prea târziu acest lucru, din telegrama pe care Olga a lăsat-o pe fereastră, înainte de a pleca. Jenia își adoră tatăl și nu-l va putea vedea. E trecut de ora 12 noaptea. Nu mai are niciun tren. În desnădejdea ei se adresează lui Timur. Acesta scoate din garaj motocicletă unchiului său și într'o viteză nebună pornește cu Jenia spre oraș, unde sosesc câteva minute înainte de plecarea comandantului. Abia acum află Olga de activitatea reală a echipei și se împacă cu Timur. A doua zi, întreaga localitate în frunte cu echipa lui Timur îl petrece cu muzică pe Garaev, care pleacă pe front; încă unul din milioanele de soldați ai glorioasei Armate Roșii, care luptă pentru Apărarea Patriei.

Din Țara Socialismului

CONTRACTUL ECONOMIC — o armă pentru îndeplinirea Planului de Stat

Contractul economic, ca formă a relațiilor economice dintre întreprinderile socialiste și organizațiile pentru aprovizionarea și desfacerea producției, a căpătat o mare însemnătate încă în anii primului plan cincinal stalinist.

Lupta pentru industrializarea țării a pus în întreaga ei amploare problema mobilizării resurselor interne și creșterii acumulării socialiste.

În discursul său istoric „O situație nouă — noi sarcini ale construcției economice” ținut în cadrul consfățuirii experților economici din Iunie 1951, tovarășul Stalin spunea că „în ultimul timp condițiile de dezvoltare ale industriei s'au modificat radical, s'a creat o nouă situație care necesită noi procedee de conducere...” Una din cele mai importante sarcini a fost considerată de către tovarășul Stalin acordul introducerii și consolidării economiei bugetare. Intensificând și desfășurând vechile surse de acumulare — a spus tovarășul Stalin — trebuie să se obțină ca industria grea — și înainte de toate industria construcțiilor de mașini să dea de asemeni acumulări.

Iată care ar fi obiectivul.

Dar ce trebuie pentru aceasta? Să se termine cu lipsa de gospodărire, să se mobilizeze resursele interne ale industriei, să se introducă și să se consolideze autonomia bugetară în toate întreprinderile, să se reducă în mod sistematic prețurile de cost, să se intensifice procesul de acumulare industrială internă în cadrul tuturor ramurilor industriale, fără excepție.

Iată calea pentru realizarea acestui obiectiv.

Să se introducă și să se consolideze autonomia bugetară, să se intensifice procesul de acumulare industrială internă, iată care este sarcina. ¹⁾

Dezvoltarea rapidă a formelor sociale de economie în toate domeniile și nivelul de planificare economică națională atins, au făcut necesară o reformă radicală a creditului, trecerea de la creditul comercial (cu polițe) la creditul bancar direct, realizat prin intermediul Băncii de Stat.

În decizia din 20 Martie 1931, „Despre ameliorarea practicei de efectuare a creditului” Sovnarko-

mul URSS sublinia că reforma creditului, rămâne întemeiată pe autonomia bugetară și, sprijinindu-se în întregime pe aceasta ca pe o pârghie din cele mai importante în conducerea întreprinderilor socialiste și organizațiilor economice, va trebui să asigure controlul rublei asupra îndeplinirii planurilor economice și asupra mersului acumulărilor în sectorul generalizat al economiei naționale, să asigure deosebit intensificarea interesului economic al fiecărei întreprinderi și organ economic în îndeplinirea sarcinilor puse în fața acestora de către plan, în raționalizarea producției, în reducerea prețului de cost al producției, în acumularea câștigurilor.

În aceeași decizie guvernul arăta și o serie de măsuri necesare consolidării autonomiei bugetare și stabilirii unui control financiar real asupra îndeplinirii planurilor de producție, circulației mărfurilor și creșterii acumulărilor socialiste. Printre aceste măsuri se prevedea obligativitatea pentru organele și întreprinderile economice, cooperative și de Stat de a se îndeplini în baza sarcinilor trasate de plan, livrările de mărfuri, efectuarea lucrărilor și prestarea de servicii, pe calea încheierii contractelor economice.

Astfel, introducerea contractului în relațiile economice dintre întreprinderi și organizații fiind întemeiată pe Planul de Stat, reprezenta în același timp un mijloc important de consolidare a bazelor planificate în economia națională și de întărire a autonomiei bugetare, considerată ca metodă planificată de dirigire a economiei. După cum arată tovarășul Molotov în darea de seamă cu privire la planul de economie națională pe 1932, legăturile interioare ale planului, autonomiei bugetare și contractului, unitatea acestora, constă în faptul că „sistemul relațiilor prin contract este cel mai bun mijloc de îmbinare a planului economic cu principiile autonomiei bugetare”.

În darea de seamă cu privire la sarcinile primului an al celui de-al doilea plan cincinal, ținută în Ianuarie 1933, tovarășul Molotov a subliniat din nou unitatea dintre plan, autonomie bugetară

și contract. El spunea: „Munca organizațiilor noastre economice se efectuează în concordanță cu planul de economie națională. Pe această bază se încheie acorduri între acestea, potrivit prețurilor stabilite de Stat. Și în același timp Partidul cere introducerea autonomiei bugetare în practica economică... iar planul, contractele de autonomie bugetară, toate acestea sunt elementele unei politici economice bolșevice unitare, a cărei realizare cere desigur atitudine bolșevică față de sine însuși”.

În anii celui de-al doilea și al treilea plan cincinal, relațiile economice dintre întreprinderi și organizații se întemeiau mai ales pe contracte. Contractele s'au încadrat în practica acestor relații.

Insemnătatea și rolul contractului economic în condițiile economiei socialiste planificate constă în aceea că contractul reprezintă una din cele mai puternice arme de luptă pentru îndeplinirea Planului de Stat, el concretizează sarcinile puse de plan în fața întreprinderilor și organizațiilor, stabilește în concordanță cu sarcinile trasate de Planul de Stat obligațiile în întreprinderi și organelor economice în ce privește volumul și termenul de livrare, calitatea și asortimentul producției, stabilește ordinea îndeplinirii acestor obligații, determină responsabilitatea materială a întreprinderii și organizației față de neîndeplinirea obligațiilor asumate în cadrul contractului.

Contractul reglementează relațiile dintre întreprinderi, clarifică și caracterizează aceste relații și permite exercitarea controlului rublei asupra îndeplinirii obligațiilor fiecăreia dintre părți. Stabilind termene precise de livrare, calitatea și asortimentul producției ce urmează a fi livrată, contractul economic contribuie la îndeplinirea muncii de către întreprinderile productive potrivit graficului, fără pauze sau perioade de muncă mai intense.

Îndeplinirea precisă a contractelor preîntâmpină pauzele în producție, stagnările în comerț, contribuie la accelerarea circulației resurselor întreprinderilor și organelor economice, la îndepli-

nirea planurilor de schimburi de mărfuri, la creșterea acumulărilor socialiste, la organizarea unui comerț sovietic înaintat.

Importanța sistemului contractelor economice constă apoi în aceea că el contribuie la cunoașterea permanentă a rezervelor interne de producție ale întreprinderilor, la scăderea prețului de cost al producției și lichidarea lipsei de gospodărire. Pentru a se îndeplini la termen obligațiile asumate în cadrul contractului, întreprinderile furnizoare trebuie să organizeze o utilizare justă a resurselor interne de producție ce le sunt afectate și să amelioreze pe toate căile procesul de folosire a materiilor prime, utilajului, combustibilului, materialelor precum și calitatea producției. Pe de altă parte, plata la vreme a producției obținute în cadrul contractului de către întreprinderile cumpărătoare depinde de situația economiei financiare a acestora și prin urmare de îndeplinirea Planurilor de Stat. De aceea contractul economic reprezintă un puternic stimulent material în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planurilor de Stat și consolidarea autonomiei bugetare.

Un loc deosebit în sistemul relațiilor prin intermediul contractului îl ocupă contractele per dinte de capitolul Construcții, care reglementează relațiile reciproce ale organizațiilor de construcție cu cei care efectuează comenzile, în ce privește îndeplinirea lucrărilor necesare utilizării întreprinderilor industriale de transport și altele, precum și construirii de locuințe și edificii publice și culturale, prevăzute în planul de economie națională.

Ordinea încheierii și îndeplinirii acordurilor de construcție și răspunderea pentru nerealizarea lor la timp sau pentru realizarea lor neconvenabilă a fost stabilită de către deciziile SNC, URSS și C. C. al P. C. (b) al URSS., din 11 Februarie 1936, „Despre ameliorarea lucrărilor de construcție și ieftinirea construcțiilor” și SNC. URSS. din 26 Februarie 1938 „Despre ameliorarea lucrărilor de proiect și buget și despre reglementarea finanțării construcțiilor”, Guvernul a confirmat „regulele

referitoare la contractele ordinare de construcții, precum și contractele tip, generale și anuale.

Prin aceste decizii se interzice efectuarea de lucrări de construcție ce nu sunt cuprinse în Planul de Stat. În legătură cu acestea, contractele de construcții nu pot fi încheiate decât prevăd asemenea lucrări. Dacă va fi permisă construcția în afara limitelor prevăzute de Plan, atunci plata cheltuielilor necesare efectuării unor asemenea construcții nu va trebui să fie făcută de către băncile speciale de finanțare a construcțiilor capitale. Urmăririle în cadrul conturilor, în ce privește construcțiile efectuate în afara limitelor prevăzute de Plan, nu sunt supuse revizuirii de către organele de arbitraj ale Statului.

În anii Marelui Război de Apărare a Patriei, rolul contractului economic în reglementarea relațiilor dintre întreprinderi și organizațiile economice pentru aprovizionarea și desfacerea producției a scăzut oarecum. Pentru câteva tipuri de producție, în condițiile unei centralizări maxime a distribuției, contractele au fost anulate (cărbune, petrol și metale). În același timp, câțiva experți economici, referindu-se la situația din timpul războiului, nu dădeau contractului economic însemnătatea cuvenită.

În condițiile luptei pentru îndeplinirea planului cincinal postbelic, sarcinile ce privesc consolidarea economiei bugetare, sporirea rentabilității întreprinderilor, creșterea acumulărilor socialiste au căpătat o însemnătate primordială.

Dar lipsurile serioase în practica încheierii și îndeplinirii contractelor, lipsa contractelor generale ca formă de relație economică între centrele de livrare și centrele de consum, au devenit supărătoare în condițiile luptei pentru îndeplinirea planului cincinal. Pentru a se înlătura aceste lipsuri și pentru a se trece la o organizare mai bună a procesului de aprovizionare și desfacere, Consiliul de Miniștri al URSS. a dat la 21 Aprilie 1949 o decizie specială cu privire la contractele economice.

În această decizie se remarcă însemnătatea deosebită a contractelor în procesul de asigurare a îndeplinirii planurilor confirmate de guvern și în procesul de aprovizionare a economiei naționale cu produse, care să corespundă asortimentului și calității stabilite.

(Continuare în numărul viitor)

1) I. Stalin, Problemele Leninismului, ed. XI, pag. 331.
2) I. Stalin, Problemele Leninismului, ed. XI, pag. 348—347.

VIAȚA DE PARTID

Prelucrarea Rezoluției Plenarei a V-a a C. C. al P. M. R.

În ziua de 3 Martie a. c., a avut loc ședința plenară a activului de partid dela Combinatul Siderurgic Hunedoara.

În cadrul ședinței tov. Boureanu Ștefan — secretarul adjunct al Organizației de Partid C. S. H. — dă citire Rezoluției Plenarei a V-a a C. C. al P. M. R., apoi tov. Șerban Constantin — secretarul Organizației de Partid C. S. H. — prelucrează Rezoluția Plenarei a V-a a C. C. al P. M. R.

Tov. Șerban începe prin a arăta că hotărârile cuprinse în Rezoluția Plenarei a V-a sunt rezultatele unei analize profunde făcute de Partid în toate domeniile de activitate și ca în analiză Partidul a folosit propria sa experiență, dar mai ales experiența P. C. (b) al Uniunii Sovietice.

„Iată ce spune Rezoluția Plenarei a V-a: „Partidul nostru trebuie să se călăuzească după ideea enunțată de Congresul al X-lea, al Partidului Comunist (bolșevici) al U. R. S. S., al cărei rezoluții printre altele spune „Partidul marxismului revoluționar neagă cu desăvârșire căutarea unei forme organizatorice a Partidului și a unor metode de muncă cu totul juste și valabile pentru toate treptele procesului revoluționar — Dimpotrivă, forma organizatorică și metodele lui de muncă sunt în totul determinate de particularitățile situației istorice concrete și de sarcinile care decurg direct din aceea situație“.

„Călăuzit de aceste învățături Partidul nostru a trecut practic la luarea de măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizatorice necesare condițiilor de muncă și luptă a Partidului nostru în situația politică de astăzi“.

Mai departe tov. Șerban a spus: „În fața Partidului, în fața clasei muncitoare se pun sarcini mari și în primul rând Partidul este chemat să facă față acestora. — Lupta de clasă în perioada actuală capătă forme mai ascuțite. — Dușmanul deposedat: moșierii și capitaliștii mai speră, mai nădăjduesc că imperialiștii anglo-americani le vor da posibilitatea să recucerească ceea ce le-a luat clasa muncitoare prin luptă, deci acțiunile lor împotriva regimului și Partidului nostru nu slăbesc, ci prin diferite forme

caută să lovească în regimul nostru și în Partid.

Lupta pentru pace este o preocupare de prim-ordin, o preocupare centrală a Partidului nostru, deoarece aceasta este strâns legată de construirea socialismului.

Față de această situație Partidul nostru a venit cu această hotărâre cuprinsă în Rezoluția Plenarei a V-a, cu scopul de a întări și mai mult combativitatea Partidului, de a mobiliza și mai puternic masele pe drumul victorios pe care am pornit.“

„Rezoluția însă, vorbește și de o serie de lipsuri pe care le-a avut Partidul nostru, pricinuite și din cauza formei organizatorice avute până acum.

Pentru că vorbim despre lipsuri este bine să vorbim despre lipsurile noastre cu care am contribuit la lipsurile generale ale Partidului. — La Hunedoara, aspectul înscrierii n'a fost deosebit față de alte județene. Și aici s'au primit membri de partid în masă, s'au introdus elemente cari n'ar fi avut ce să caute în Partid. — Iată tovarășilor, se vorbește în Rezoluție despre tocirea spiritului de vigilență. Nu știm dacă undeva se pot găsi lipsuri mai mari în această privință ca la noi — Sunt o serie de elemente cărora Partidul din lipsă de vigilență le-a încredințat unele munci de răspundere.

Aceștia la început au făcut unele lucruri ca să se evidențieze, apoi au căutat să țină în frâu dezvoltarea și progresul Uzinei noastre.

Cu ajutorul Comitetului Central am putut să luăm măsuri la timp pentru înlăturarea acestor lipsuri“.

În continuare tov. Șerban arată cum anume se vor organiza organizațiile de bază și cum se vor face afacerile organelor de partid.

Încheie, arătând că punerea în practică a hotărârilor cuprinse în Rezoluția Plenarei a V-a, Partidul se va întări și mai mult.

La discuții să lămuresc unele probleme, ce s'au ridicat de către participanții la ședință S'a analizat apoi în spirit de critic și autocritic activitatea depusă de tov. Șerban scoțând în relief o serie de lipsuri avute de unele organizații de bază, ca: neferosirea criticii și autocriticii și chiar gătuirea ei în unele locuri și o serie de alte lipsuri.

Femeile luptă pentru pace

Conferința „Femeile sovietice construiesc comunismul“ ținută la Cazinou

Pace! Acesta este cuvântul de luptă al femeilor din lumea întreagă,

În ziua de 1 Martie 1950 sute de femei au participat la conferința ținută în Sala Cazinoului Combinatului nostru, unde s'a prelucreat de către Tov. Florica Cazan conferința „Femeile sovietice construiesc comunismul“.

În tot timpul conferinței femeile și-au arătat dragostea și entuziasmul față de femeile sovietice și față de genialul conducător al popoarelor I. V. STALIN.

Prin manifestările lor femeile din această localitate

și-au arătat hotărârea lor de a lupta împotriva acelor care vor să mai facă un nou război.

Soțiile de furnaliști, oțelari, laminatori, turnători, etc. și-au spus cu hotărâre voința lor de a lupta pentru pace, de a nu mai da copii și soții lor victime imperialiștilor.

„Noi vom crește constructori de furnale, cupatoare Siemens Martin și constructori ai socialismului“ au spus ele.

După sfârșitul conferinței ansamblul comunei Hăjdat a prezentat un program închinat luptei pentru pace, cultură și progres.

Muncitorii uzinei noastre citesc cu multă dragoste cărțile scriitorilor sovietici

Oamenii muncii spun că una din marile realizări înfăptuite de Partidul Muncitoresc Român în domeniul cultural este aceea că a pus la dispoziția tuturor celor ce muncesc cartea, știința, care în trecut a fost rezervată doar capitaliștilor, iar azi a pătruns până în cele mai întunecate colțuri ale țării.

Astăzi fiecare cătun își are un club mai mare sau mai mic, după posibilități, unde bătrânii și tinerii își petrec timpul liber, studiind cărțile marilor dascăli ai proletariatului, distrându-se jucând șah, ping-pong și alte jocuri care le dezvoltă atât intelectul, cât și fizicul.

Simți cum îți crește inima de bucurie, aflându-te printre cetitorii Clubului Muncitoresc „Alexandru Sahia“ de pe lângă Combinatul nostru.

— Noroc bun, tovarășe bibliotecar — spune cititorul Pop Roman — să mă scuzi că am ținut cartea trei zile mai mult peste termenul de 15 zile, dar am lămurit unele probleme, chiar azi, pe care nu le-am înțeles îndeajuns din

cititul cărții. Uite, am făcut un rezumat scurt asupra cărții după ce am citit-o, iar acum merg la laminorul meu drag, simțindu-mă alături de eroica luptă și muncă a oamenilor sovietici, cari luptă cu o dragoste fierbinte pentru întărirea Patriei lor și pentru pace. Aceste minunate exemple ale lor trebuie să le urmăm și noi.“

„Crujiha“ este romanul unei uzine metalurgice din Ural. Autoarea Vera Panova ne arată că munca și eroismul muncitorilor în timp de război este arma cea mai prețioasă de apărare a Patriei, de hoardele cotoptoare, iar în timp de pace este stâlpul fericirii. Ascultând conversația dintre bibliotecar și tov. Pop Roman muncitoarea Rudu Elena dela Turnătoria de tuburi se adresează bibliotecarului: „E foarte frumoasă această carte, trece-mă pe fișe și dă mi-o și mie, tovarășe bibliotecar.“

Am citit și eu mult; am citit copilăria lui Lenin, de unde am învățat foarte mult, am citit și altele. Următoarea

carte pe care o voiu ceti, va fi „Căpitan la 15 ani“ — spune elevul de clasa a III-a elementară — Gafencu Dumitru, fiul unui muncitor din uzină.

Asemenea cetitori are mulți biblioteca „Alexandru Sahia“. În luna Februarie peste 2200 cetitori au citit 2500 de cărți.

Pe lângă bibliotecă, clubul are și o sală de lectură a revistelor, care în luna Februarie a fost frecventată de 1450 cetitori. Deasemenea sala de șah în fiecare zi este arhiplină de jucătorii legitimați și amatori. Este frecventat foarte mult clubul, dar are și o serie de lipsuri.

Nu este destul de încăpătoare biblioteca, numărând astăzi 22 mii volume cărți, dintre care multe stau în magazie pentru că nu sunt rafturi.

Această lipsă a fost sesizată Comitetul Sindical, însă n'a acordat atenția cuvenită, din care cauză rafturile nu sunt gata nici astăzi.

Este necesar ca Comitetul Sindical să-și intensifice activitatea în domeniul cultural, să se îngrijească de buna funcționare a Clubului Muncitoresc, pentru a face din acesta un adevărat focar de cultură și știință.

CONDUCEREA SERVICIULUI C. F. U.

trebuie să ia măsuri urgente pentru îmbunătățirea transporturilor interne din uzina noastră

Încă din luna Ianuarie a. c. s'au făcut intervenții la Serviciul C. F. U. pentru a se obține un tiling necesar transportării unor materiale urgente Serviciului O. S. M.

După primele zile rezultate a fost acela că Mișcarea dela C. F. U., sectorul 2, n'a dat tiling, ci numai după 10 zile dela prima cerere, atunci însă n'a pus la dispoziție macara pentru încărcarea materialului. Prin eforturi, muncitorii dela secția Fier vechi au încărcat materialul necesar O. S. M.-ului cu brațele urmând apoi ca Mișcarea dela C. F. U. să-l transporte la linia O. S. M., unde era locul de descărcare a materialelor mult așteptate.

Cum însă Mișcarea era în întrecere socialistă pe tonaj și km., a împins tilingul până la Turnătoria de fontă, câștigând astfel mai multă distanță, iar acolo l-a descărcat,

încercând în locul materialului destinat O. S. M.-ului blocuri pentru Laminoare, deoarece aceste sunt mai grele la tonaj.

Toată această operație a fost făcută de tov. Lupu Vasile, tot el a primit reclamația secției O. S. M., că materialele nu au venit. El a asigurat că până în ziua de 20 Ianuarie a. c., tilingul cu cele dorite va fi la destinație. Au mai trecut zile și săptămâni în care timp Oțelăria a raportat la șeful Mișcării că n'a primit materialul și să pună Mișcarea în „mișcare“ pentru ca această să aducă materialul de mare urgență. În ziua de 21 Ianuarie a. c., șeful secției — Tov. Borș Alexandru — răspunde telefonic, că „măine“ va fi materialul la destinație Prin 2 Martie a. c., la fel „măine“ vor fi materiale la O. S. M. S'au făcut fel de fel de cereri telefonice, verbale, scrise, s'au deplasat delegații

dela O. S. M., însă toate au fost în zadar, Mișcarea din sectorul I. și II. nu să mișcă întotdeauna normal, pentru a ajuta acolo unde este necesar.

Din aceste stări de lucruri nesănătoase dela Secția de mișcare, materialele necesare O. S. M.-ului nici astăzi, după 2 luni de zile, n'au venit, iar șeful Secției împreună cu impiegații dela Mișcare primesc mereu reclamații dela secția în cauză, reclamații ce îi amuză probabil deoarece nu satisfac nevoile Serviciului O. S. M. Este necesar ca impiegații dela C. F. U. să respecte angajamentele luate față de secțiile pe care le deservesc, de a satisface nevoile secțiilor fără nici o reclamație, întrucât numai în felul acesta se poate asigura îndeplinirea cu succes al Planului de Stat.

Răpeanu Romulus

Comitetul de sprijin al femeilor a distribuit articole de îmbrăcăminte orfanilor de război.

În ziua de 5 Martie a. c. în cadrul săptămânii Internaționale a Femeii — Comitetul de sprijin al femeilor de pe lângă școala elementară, a ținut o ședință, în cadrul căreia au luat parte peste 500 femei și copii.

Din partea femeilor a luat cuvântul tovarășa Costa Rozalia, care a vorbit despre gloriosul exemplu al femeilor sovietice,

despre dreptățile și libertățile acordate pentru femei de regimul democratic.

„Noi vom ști educa copiii noștri în voința dărză de a lupta pentru pace, îi vom învăța să-și iubească și să-și apere Patria, împotriva dușmanului“.

Femeile și copii și-au manifestat prin lozincile scandate hotărâ-

rea lor de a lupta pentru pace.

După cuvântul tov. Costa elevii Școlii Elementare au dat un program artistic.

În încheiere, Comitetul de sprijin al femeilor a dat o serie de daruri orfanilor de război, etc.

S'au distribuit 30 de costumașe, rochițe și haine de băieți în valoare de 82.000 lei.

Luptând pentru Plan, luptăm pentru pace

Succesele obținute de muncitorii Combinatului nostru

Muncitorii Combinatului nostru în luna Februarie intensificându și eforturile, au obținut însemnate depășiri de normă. Conștienți că eforturile lor sunt o contribuție la realizarea și depășirea Planului de Stat, iar prin realizarea acestuia contribuie la întărirea puternicului

front al păcii, furnaliștii, oțelarii, laminatorii, turnătorii și cei din secțiile de întreținere a Combinatului și de data aceasta au obținut rezultate frumoase, rezultate ce sunt menite să ridice nivelul de trai al oamenilor muncii.

Fiecare tonă de minereu în plus . . .

La începutul lunii Februarie mineri din Ghelar au răspuns cu însuflețire apelului lansat de către furnaliștii hunedoreni. Ei s'au angajat să dea mai mult minereu și de bună calitate.

Astfel, organizându-și mai bine munca pe orizonturi și abataje ei au reușit ca lozinca „nici o grupă de mineri sub normă” să prindă viață.

În luna Februarie minerii din Ghelar au dat cu 6,43%, mai mult minereu peste prevederile programului de producție.

Echipa 47, condusă de Lup Ioachim decorat cu „Ordinul Muncii” cls. III-a și a lui Toplicean Iosif au dat cu 91%, mai mult minereu, echipa lui Dobra Apostol cu 64%, iar echipa 30 condusă de Laz Ladislau a dat și ea cu 60% mai mult minereu.

Muncitorii și tehnicienii dela Minele de fier din Ghelar sunt hotărâți să dea mai mult minereu și de mai bună calitate furnaliștilor hunedoreni, contribuind în felul acesta la îndeplinirea Planului de Stat, la întărirea Patriei noastre și la apărarea păcii.

fiecare tonă de fontă în plus . . .

Fiecare tonă de fontă peste programul de producție stabilit, înseamnă lovitură puternică date dușmanilor clasei muncitoare, imperialiștilor ațâțatori la războaie, care prin planurile lor și politica lor de agresiune vor ca să deslănțue un nou război, vor ca să lovească prin uelirile lor în curcerile obținute de clasa muncitoare.

De aceea furnaliștii dela furnalul Nr. 1 sunt hotărâți să producă fontă mai multă și de o calitate superioară. În cadrul întrecerii socialiste muncitorii și tehnicienii dela furnalul Nr. 1 și de data aceasta s'au clasat în frunte, depășind programul pe furnal în luna Februarie cu 9,84%.

Deși tânăr, prim-topitorul Baba Ioan, printr'o muncă cine organizată a arătat tovarășilor săi de muncă, că este hotărât și capabil

să ducă la îndeplinire sarcinile ce-i revin, prin încredințarea postului de răspundere pe care îl deține.

În această lună el a obținut o depășire de normă de 10,70%, urmat fiind de prim topitorii Dojescu Simion cu o depășire de 10,6% și S. Hweighoffer Abel cu o depășire de 8,71%.

Și în ceace privește folosirea furnalului, muncitorii dela furnalul Nr. 1 au folosit doar 92,7% din volumul util al furnalului în această lună.

Nu aceeași este însă situația la furnalul Nr. 4, care a depășit folosirea volumului util de furnal cu 15,4%.

Exemplul celor dela furnalul Nr. 1 trebuie să fie un imbold pentru toți muncitorii și tehnicienii dela furnale în lupta pentru îndeplinirea și realizarea Planului de Stat.

fiecare tonă de oțel în plus . . .

Echipa oțelului Andruș Gheorghe, organizându-și munca în cele mai bune condițiuni, repartizând pe fiecare om sarcini concrete și pregătindu-și din timp materialele necesare, a reușit să

depășească programul lunii Februarie cu 3,24%. Conștienți de importanța măririi producției și productivității muncii, echipa lui munceste și pe mai departe cu elan sporit.

fiecare tonă de laminate în plus . . .

Și laminatorii au obținut rezultate frumoase în luna Februarie. Față de planul intern muncitorii dela secția Laminatoare au depășit norma cu 2,75%. S'a evidențiat schimbul lui Moise Ioan cu o depășire de 7,95%, urmat de schimbul lui Socol Gheorghe

cu 3,34%. Pe lângă aceste rezultate obținute au făcut și însemnate economii. La combustibil (păcură) au redus consumul cu 3,3%, la energie electrică cu 8,9%, iar la manopera specifică la ore totale cu 23,8%.

fiecare tonă de oțel special în plus . . .

Ducând o luptă efectivă pentru organizarea pe baze cât mai temeinice a întrecerii socialiste, muncitorii dela Oțelăria Specială au depășit planul de producție pe luna Februarie cu 46%.

Astfel schimbul lui Popa Alexandru a depășit norma cu 58,37 la sută, a lui Băda Gheorghe cu 42,85% și a lui Vallo Viliam cu 38,43%.

. . . fiecare procent de depășire a Planului înseamnă o contribuție la întărirea lagărului păcii

Pentru a asigura uzina cu oxigenul necesar, muncitorii Fabricii de oxigen au depășit norma față de planul intern pe Februarie cu 28,90 la sută.

În fruntea întrecerilor se clasează Blaga Ioan cu o depășire de 41,16%, urmat de schimbul lui Man Mihai cu 30,57% și a lui Serban Vasile cu 29,60%.

Forjând piese pentru secțiile principale, în luna Februarie for-

jerii au reușit să depășească planul cu 20,82%.

Echipa condusă de Cordoș Victor a reușit să depășească norma cu 70 la sută, a lui Munteanu M. hai cu 60 la sută și a lui Popa Ioan cu 45 la sută.

Entuziasmul muncitorilor noștri dovedește voința lor dărză de a lupta pentru îndeplinirea Planului de Stat, pentru apărarea păcii și construirea socialismului.

UN SCHIMB DE NOAPTE la Oțelăria Siemens Martin

Ultimele ecouri ale sirenei se pierdeau peste deslurile Hunedoarei, când Petrovici Alexandru pășea pe poarta uzinei. Mai avea cinci minute până să preia schimbul de noapte. Își luă din cui mara și se îndreaptă spre oțelărie.

În minte, îi stăruiau cuvintele și sfaturile șefului său de echipă:

— Ai de grijă, să nu mă faci de răs mâine seară. Să controlezi bine vatra, să te îngrijești să fie bine făcut șticul și să fii atent apoi la topirea și afnarea șarjei. Nu uita că mâine seară ești prim-topitor!

Începe încărcarea

Sus, pe platou, Petrovici Alexandru își puse ochelarii cu sticle albastre și se îndreptă spre ușa cuptorului. Limbile focului îi dogoreau fața. Cu o privire atentă supraveghea vatra. Se îndreptă apoi în spatele cuptorului. Dorea să se asigure că totul este în ordine.

— Să începem încărcarea!

Cu mâna pe manivelă, macaragiul Marilă Simion, întoarse macaraua, care prinse în brațul ei puternic prima troacă încărcată cu fier vechi. Într'un ritm din ce în ce mai accelerat, troci e au fost apoi golite în cuptor.

— Ai grijă, să așezi bine fierul și să-l împrăștii pe toată întinderea vatre!

Pentru prima dată, Petrovici Alexandru are în răspunderea sa cuptorul, și e hotărât să fie vrednic de încrederea ce i s'a arătat.

Poia Gheorghe, prim-topitorul frunțea dea cuptorul Nr. 3, l-a învățat că acum bătlăia trebuie dusă nu numai pentru șarje scurte și de bună calitate, ci și pentru folosirea fierului centimentru de vatră, pentru a obține cât mai mult oțel.

A durat cam mult încărcarea cuptorului. Dar restul e să știi să așezi bine fierul în vatră, așa ca să nu rămână nici un loc gol.

— Să ne pregătim totul la îndemână. Așa vom câștiga timp la topire și afnare, spuse tovarășilor lui din echipă.

Oamenii muncesc cu dăruire. Vezi în felul cum muncesc hotărârea lor de a da mai mult oțel. De când erau copii visau să lucreze în oțelărie. Astăzi visul lor s'a împlinit. Lupta lor este o parte din mărșă luptă a oamenilor muncii de pretutindeni pentru apărarea păcii.

Șerban Gheorghe, unul din topit-ri, luă ciocanul în mână și se îndreptă spre grămada de var. Sfărâmă bu ată cu bucată, pregătind varul necesar menținerii șgurei. Bărlea Traian și ceilalți topitori de la cuptorul Nr. 3, al tineretului, pun la îndemână minereu, feromangan, magnezită și celelalte materiale. Totul e te a um pregătit, cum se cuvine.

Petrovici Alexandru privește me eu în cuptor, urmărind procesul de topire. Peste câteva cli e, va lua prima probă, care va însemna pentru el și primul examen de șef topitor. În această seară, el vrea nu numai să descarce șarja, dar să și lase încărcat cuptorul schimbului următor. Cuptorul Nr. 3 a dat doar o producție mare

în luna Ianuarie! Petrovici Alexandru și ceilalți topitori sunt mândri de acest lucru și luptă ca și în această noapte cuptorul lor să fie în frunte.

Minutele se scurg. Petrovici Alexandru pregătește echipa pentru descărcarea șarjei. În timp ce începe operațiunea își amintește de tot ce a învățat, de toate sfaturile primite. Șarja este descărcată în bune condițiuni. Începe încărcarea cuptorului pentru schimbul următor. Petrovici Alexandru și-a dat cu succes examenul de prim topitor. La cuptorul Nr. 3 urmează să intre celălalt schimb.

Șarja Nr. 9488

La celelalte cuptoare din oțelărie, munca este în toi. Prim topitorii se sfătuiesc din când în când cu maștrii asupra șarjelor.

Maistrul de schimb Berbecaru Ion se oprește la cuptorul Nr. 2. Șarja este gata de la ora 10. Schimbul 2 a predat-o spre descărcare lui Marișca Partenie, deoarece groapa de turnare n'a fost gata până la ora 11.

— Ai grijă, să-i bagi mereu feromangan, ca să-i menții carbonul îi spuse maistrul Berbecaru.

Marișca Partenie ia mereu probe, dar groapa de turnare tot nu se termină. În hală, Crișan Petre, Mareș Alexandru, Popa Remus și Vasile Nicolae, muncesc de zor. Groapa este de mult curățată. Montatul podurilor s'a desfășurat în bune condițiuni. Lipsesc însă cochilele.

— Lipsa aceasta ne face mari greutăți, spune Crișan stergându-și cu dosul palmei nădușala care-i curge șiroaie. Dacă am avea cochile suficiente...

Gândurile îi zboară departe, cu luni în urmă. Era în toamnă. Frunzele veștede cădeau unele după altele, prevestind lunile grele de iarnă. Pe acea vreme, era un stoc de aproape 100 de cochile. Ce ușor se montau atunci gropile! Șarjele nu așteptau în cuptor, ca astăzi, câte trei și patru ore. Atunci, se întâmpla des ca gropile de turnare să fie gata hiar înainte, să aștepte ele elaborarea șarjei.

Dar fabricarea cochilelor a fost oprită brusc, printr'o simplă dispoziție. Nimeni nu s'a gândit pe atunci, să chibzuiască mai îndelung a urma acestei măsuri. Nici conducerea tehnică a oțelăriei Siemens Martin, nici conducerea uzinei, nici sindicatul. Dispoziția a rămas a' tel în vigoare. Stocul de cochile se mi șora mereu, până au rămas doar atâtea ca să ajungă unei singure gropi...

Acum, muncitorii din hală luptă din răspuțeri. Gropile întârzie însă câte odată, șarjele st-u ore întregi în cuptoare și nu pot fi elaborate. Toate acestea, pentru că nu sunt cochile, dia pricina acelei dispoziții nelalocul ei.

Crișan Petre știe însă, așa cum știe și Mareș Alexandru, Popa Remus și Vasile Nicolae că țara are nevoie de mai mult oțel pentru a fi mai puternică, pentru a întâri lagărul păcii, în frunte cu U.R.S.S. Cochilele, încinse încă purtate de brațele vâjnoase ale macaralei din hală sunt așezate de-a'upra pânnilor. În s'ârșit groapa

este gata și cuptorul poate fi descărcat. Ceasul din perete arată ora 1 noaptea.

Sus pe platou, oțelarii au început imediat operația de desfundare a șticului. În spatelui cuptorului, Marișca Partenie mănuește cu dibăcie țeva de oxigen. După s'a întărit însă și opune rezistență. Unele după altele, țevile se înroșesc și se îndoaie. Dar șticul nu poate fi strâpuns. Maistrul Berbecaru Ion reia și el operația. Tot fără rezultat.

În fața cuptorului, oțelarii opinesc din greu bara de fier, căutând să ajute la descărcarea șticului.

Cât de repede se scurg minutele! A trecut mai bine de o jumătate de oră, dar nu se vede încă niciun rezultat. Au sărit în ajutor și oțelarii dela celelalte cuptoare.

În fața și în spatele cuptorului, oamenii luptă să înfrunte îndărătnicia cuptorului, care poartă în pânțelele său zeci de tone de oțel elaborate prin truda a zeci și sute de oameni.

— Oțelul trebuie salvat, gândește fiecare în sinea lui. Din el fabricăm doar mașini, tractoare, unelte, ne făurim o viață mai bună, îmbelșugată, o Patie ie tot mai puternică, asigurând pacoa pentru căminele noastre. Munca nu contenește o clipă. Oțelarii se rânduiesc mereu la desfundarea șticului.

Când totul părea aproape pierdut, o suviță slabă de oțel a jâșnit prin dopul cuptorului. Pe fețele oțelărilor, a apărut o licărire de speranță. Sunt aproape de țel Șticul a fost strâpuns!

Într'adevăr, șuvoiul de oțel a început să se îngroape și să curgă în căldare. A curs câteva minute dar s'a oprit din nou, brusc.

Munca trebuia reluată dela capăt, dar cu vigoare crescândă căci oțelul scurs în căldare amenința să se răcească.

— Șarja nu trebuie rebutată! Noi trebuie să dăm oțel cât mai mult, oțel de bună calitate, pentru Patria noastră scumpă, pentru pace!

Cu acest gând, oțelarii s'au opintit din nou la gura cuptorului și la știc. Deodată, o lavă de foc a isbucnit sălbatic improprietând m i de steluțe roșietice-albastrii. Din ce în ce, șuvoiul a început să se îngroașe, amenințând să inunde hala.

Maistrul Berbecaru Ion își păstrează campătul. Dă ordine scurte oțelărilor, chibzuind bine ce anume are de făcut.

— Aruncați feromangan în rină!

Unul după altul, oțelarii arunță lopiți de feromangan. Torontul de oțel a fost încetul cu încetul domolit. Oamenii sunt os'eniți, dar fericiti, șarja Nr. 9488 a fost salvată!

Ceasul arată ora 2 noaptea. Cochilele se umplu acum unele după altele cu oțel bun. A doua zi, blocurile vor lua drumul laminatoarelor pentru a se transforma în laminate.

În lupta pentru a da Patriei cât mai mult și mai bun oțel! echipa de oțelari dela cuptorul 2 a dobândit încă o victorie.

Din „Scnteia”

Cum a trăit și cum trăiește muncitoarea Mărcuș Maria

(Urmare din pag. 1)

să progreseze, ea trebuia să rămână numai o servitoare necalificată, căreia nimeni nu-i dădea nici o importanță, iar munca ei, deși de multe ori era egală cu a bărbatului, era plătită numai pe jumătate.

Astăzi, când femeia are drepturi egale cu bărbatul, când munca ei nu mai este exploatată, când în timpul celor 8 ore de muncă ea își știe copilașii îngrijiți în Creșele și Căminele de zi, femeia muncitoare a prins dragoste față de muncă, ea este dornică de a învăța carte, de a învăța o meserie. Astfel în uzina noastră avem femei care urmează școlile de calificare, unde învață diferite meserii. Până în prezent avem 24 de femei din uzina noastră care urmează școala de calificare, între cari avem femei lăcătuși, macaragi, zidare, etc.

Un exemplu frumos în această direcție ni-l dă tov. Mărcuș Maria, care învață meseria de macaragiu.

Intrebată fiind ce a determinat o să învețe o meserie, ea a răspuns: „Cu multă greutate am reușit să fac 7 clase primare, iar după terminarea școlii tatăl meu murise, lăsând în urmă pe mama și cei 6 frați ai mei, toți mai mici decât mine. Pământul care-l aveam nu ne asigura existența, iar eu fiind cea mai mare, eram nevoită să muncesc cot la cot cu mama pe pământurile chiaburilor, pentru a putea întreține pe ceilalți frați ai mei. Nu odată — spune ea — mă duceam cu o bucățică de mă-măligă în traistă la via chiaburului Albu Vasile din comuna Strenț, comună vecină cu a mea, unde de cum răsărea soarele și până ce se întunea, munceam pentru 80 lei pe zi. Imi dădeam seama că acest chiabur își bătea joc de munca mea. Atunci s'a născut în mine o ură contra exploatorilor și totodată și o dragoste de a învăța, de a ajunge muncitoare calificată. Am venit atunci la Hu-

nedoara, unde în Octomvrie 1949 m'am angajat la uzină, ca femeie de serviciu. Am început să cunosc această uzină și s'o îndrăgesc. Aici am văzut și alte femei cari urmează școlile de calificare și învață meserii. M'am însc i și eu la această școală și mi am ales meseria de macaragiu. Acum urmez și eu regulat acest curs, de o lună de zile, reușind să-mi însușesc o mulțime de cunoștințe, atât teoretice, cât și practice. Timp de două săptămâni am fost pe macara ca ajutoare, iar acum sunt singură pe macara și sunt nespus de fericită.”

Această tovarășe își îndeplinește cu conștiinciozitate sarcinile ce-i revin. Acum ea duce o altă viață. Pentru munca pe care o depune acum, ea câștigă 6 și 7000 lei, iar când lucrea ca femeie de serviciu, abia ajungea la 3000 lei.

Nenumărate sunt aceste exemple care sunt demne de urmat de cât mai multe femei conștiente, deoarece ele au un rol important în lupta pentru apărarea păcii, în lupta pentru asigurarea vieții copiilor și a familiilor lor.

Valeria Munteanu